

Т.А. Дубіч

НЕСТАНДАРТНІ ВИХОВНІ ЗАХОДИ

1 клас

На допомогу класному керівнику

ТЕРНОПІЛЬ
НАВЧАЛЬНА КНИГА – БОГДАН

ББК 74.200.58
Д79

Д79 **Дубіч Т.А.**
Нестандартні виховні заходи. 1 клас:
На допомогу класному керівнику. — Тернопіль:
Навчальна книга — Богдан, 2010. — 72 с.

ISBN 978-966-10-0814-3

У посібнику, відповідно до програми “Основні орієнтири виховання учнів 1-12 класів загальноосвітніх навчальних закладів України”, подано сценарії, розробки виховних заходів, котрі передбачають формування ціннісного ставлення до суспільства і держави, людей, природи, мистецтва, праці, себе.

Для вчителів початкових класів, студентів педагогічних навчальних закладів, батьків.

*Охороняється законом про авторське право.
Жодна частина цього видання не може бути відтворена
в будь-якому вигляді без дозволу автора чи видавництва.*

ISBN 978-966-10-0814-3

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2010

I. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СЕБЕ

Я І МІЙ КЛАС

Свято посвяти у школярі

Святково прибраний зал. Плакат «Ми — школярі».

Вчитель:

Дорогі батьки, учні, гості. Сьогодні у нас велике свято — посвята в школярі наших першокласників. Уже два місяці вони відвідують школу і хочуть довести всім, що є справжніми школярами.

А розпочалась ця історія Першого вересня в перший день осені.

Зажурилась неба просинь,
Ліс оголений стоїть,
По землі ступає осінь,
Жовтим листом шелестить.
Листячко жовтіє,
Проминуло літо,
Вперше з букварями
Йдуть до школи діти.

З гілок тополь злітає листя,
Кружляє й падає до ніг,
Уперше діти урочисто
Переступають цей поріг.
Вересень малечу
В класи закликає,
День такий знаменний
Раз в житті буває.

Хлопчики й дівчатка
Дуже поспішають,
У просторих класах
Парти їх чекають.
Подивіться, друзі, —
Школа, як нова.
День такий знаменний
Раз в житті бува.

Перший день навчання
У містах і селах.
Світить нам привітно
Сонечко веселе.
Йде Мар'яночка до школи,
Встала рано, як ніколи.

— Швидше, мамо, швидше, тату!
Скільки можна вас чекати?
Я ж іду не в дитсадок,
А на перший свій урок.

(Пісня «Мама двері відчиня...»)

Буратіно: Ой, ой, зачекайте і мене! Я теж маю Букварик і вчитися хочу. Візьміть мене у свій клас!

Учениця: А ти, Буратіно, знаєш, чого діти ходять до школи?

Буратіно: Ну... звичайно, знаю. Гратися... битися на перерві... їсти багато... Ура! Ура!

(Бігає і зачіпає всіх.)

Учень: Е ні, друже, так не піде! До школи ходять чемні діти, які добре знають правила поведінки та хочуть вчитися.

Буратіно: Тож навчіть і мене цих правил. Я постараюся бути чемним.

Учениця: Ну що, друзі, навчимо?

Всі: Звичайно, звичайно, слухай уважно:

1. Щоб справжніми учнями бути,
Щоб у школі все вивчати,
Всім треба добре правила
Ось ці запам'ятати.
2. В школі в нас порядок свій:
Дзвінок дзвонить — в клас мерщій!
Біля карти рівно стань
І чекай нових завдань.
3. Парта — це робоче місце,
Треба рівно, гарно сісти,
А як хочеш щось сказати,
Треба руку піднімати.
4. І в портфелі в нас порядок:
Ручки, книги, олівці,
І фломастери, й лінійки.
Учні наші — молодці.

(Вбігають двоє зайчиків — Ой та Ай.)

Ой: Ось ми знову запізнались! І, як завжди, через тебе.

Ай: Ні, ні, через тебе! Це ж ти знайшов цього жука, а не я.

(Зайчики б'ються.)

Буратіно: Зупиніться і розкажіть, що ж сталося.

Зайченята разом: Нам соромно! Ми більше не будемо!

Буратіно: То хто мені розкаже, що сталося?

Учні по черзі:

Зайчата вранці йдуть до школи,
Несуть в портфелях букварі.
І не спізналися ніколи
Ці довговухі школярі.

Стрибайчик теж виходить з дому.
Як і усі малі зайці,
Він у костюмчику новому
І в чистім, білім комірці.

Біжить зайча до лісу швидко,
Щоб не спізнитись на урок.
Коди це раптом, хтозна-звідки
Іде назустріч їжачок.

Ніяких зошитів чи книжки
Чомусь немає в їжачка.
Він на травичці, як на віжках,
Веде рогатого жука.

— Держи, лови! — Книжки зайчаті
Розсипалися по траві.
Аж тут згадав школяр вухатий
Прості обов'язки свої.

— Ой! — скрикнув він. — Котра година?
Ми запізнались на урок!
— Та я ходжу у другу зміну, —
Недбало каже їжачок.

Стрибайчик весь брудний, подертий
З'явився на шкільнім дворі,
Коли вже на урок четвертий
Ішли з перерви школярі.

Ой, сором зайчику малому!
Лунає сміх з усіх кутків.
А вчитель каже: — Йди додому
І не вертайся без батьків!

Зайчики: А що, серед вас нема таких учнів?

Учні разом: Звичайно, ні!

Зайчики: А чого ж тоді вас вчать у школі?

(Пісня «Вчать у школі».)

Тепер ми справжні школярі,
За парти нині сіли,
Роздали нам вже букварі,
Щоб ми читати вміли.

Йдемо додому і дива —
 На кожному кроці.
 Ми чуєм звуки і слова,
 Що вчили на уроці.
 «Чив-чив», — горобчик сів на дах,
 «Чув-чув», — чудові справи.
 І «ку-ку-рі-ку» по складах
 Співає півник справно.
 Сорока жвава біля нас
 На дереві скрекоче,
 Неначе з нами в перший клас
 Записуватись хоче.
 Куди б не йшли ми в вільний час,
 Не направляли б кроки,
 Весь світ навколишній — як клас,
 Де ми вчимо уроки.
 А калина під вікном
 У намисто вбралась,
 Наче з нами на урок
 Теж вона зібралась.

(Хоровод «Ой єсть в лісі калина...».)

Вчитель: Перші кроки навчання в школі залишаються в пам'яті на все життя. Зараз ми проведемо бліцтурнір для батьків. Дорогі батьки! Заплющте очі й увявіть себе першокласниками. А тепер дайте відповідь:

- Як звали вашу першу вчительку?
- Як звали вашого першого друга чи подругу у першому класі?
- Ким ви мріяли стати?
- Який був ваш улюблений предмет у початкових класах?
- Чого ви боялись у школі?
- Який вірш ви пам'ятаєте й досі?
- Що ви любили робити на перерві?

Учениця:

А ми ще дуже любимо співати. Ось послухайте.

До, ре, мі, фа, соль, ля, сі —
 Мусять ноти знати всі.
 Ну, а потім заспівати
 Ще не співані пісні.
 Нотні знаки — голосні,
 І такі вони красиві,
 Наче квіти у росі.

А звучать вони, як диво,
І тому у нас на святі
Заспіваємо усі.

(Пісня «Веселі нотки».)

Веселі нотки

До — закинув у гніздо,
Ре — завіз за синє море,
Мі — на хмарі почепив,
Фа — в дуплі десь примостив,
Соль — спустив на парасольці,
Ля — взяла собі квасолька,
Сі — подарував осі.
Спробуй позбирати всі —
До, ре, мі, фа, соль, ля, сі.
З фізкультурою ми дружим,
Різні вправи любим дуже.
Ми тренуєм своє тіло
І за все беремось сміло.

(Ритмічний танець «Чебурашка».)

Буратіно та зайчата: Ми хочемо з вами вчитись!

Учні: А клятву учня вивчите?

Буратіно та зайчата: Так!!!

Вчитель:

Буду в школі вчитись читати,
Гарно писати і рахувати,
Буду в альбомі своїм малювати,
Твори писати, вірші вивчати.

Усі: Клянусь!

Вчитель:

Обіцяю не лінитись,
Добросовісно трудитись,
Педагогів поважати
І оцінки добрі мати.

Усі: Клянусь!

Вчитель:

На уроках не жувати,
Не дрімати і не спати,
І домашні всі завдання
На «дванадцять» готувати.

Усі: Клянусь!

Буду вчитись я сумлінно
І поводитись відмінно,